

Sønderho Forsamlingshus

100 års fødselsdag

MENU

Bakskuld på kartoffelcreme

Stegt nakkekam og frikadeller
m. rødkål og rødkålssalat
kartofler og sovs

Æblekage

Kaffe og småkager

Natmad

Sønderho Forsamlingshus'

100 års fødselsdag

Mel. Da Noah ind i arken gik.
Genbrug fra 1994 - 2004 - 2009 v/Doris

1. Vort Andelshus holder fødselsdag- Hurra!
Med steg og kage og mange flag- Hurra!
Måske får vi lov til en (drikke)pause
når bare vi ikke bli'r trætte og tavse.
For nu vil vi synge en skrækkelig vise, Uh-ha
2. "Forsamlingshus" du er mange år- Uh -ha!
Men trofast din dør stadig indad går-Hurra!
Og gid du kan føle dig ung på ny,
Som samlingssted for en dejlig by.
Hvis vi kan stå sammen, så tror vi det lykkes. Ja! Ja!
3. Man si'r vi kan danse den halve nat. Hurra!
Måske vil vi finde en dejlig skat, Hurra!
Ved "baren" man rigtig kan stå og gynges,
En Fanø - sang kan man altid synge,
Og stampe i gulvet til foden si'r knak! Ak! Ak! Ak!
4. Man kan holde banko for borgerne, Hurra!
Politiske møder om sorgerne Uh! Ha!
Og her kan vi høre et foredrag,
Om en som kommer fra Århus a',
En film kan man vise, os selv kan vi prise, Ja! Ja!
5. Se nytårsaften er bare go' Hurra!
Man kommer solo og to og to! Hurra!
Og så finder venner og fjender sammen,
Og "puncherne" drikkes i fryd og gammen,
Og så ryger alle raketterne af! Tja! Tja! Tja!
6. Vi priser dig højt vores gamle hus-Hurra!
En gang var du nærvæd at gå i grus- Uh - ha!
Men så tog vi fat både unge og gamle,
For Andelshuset må aldrig ramle,
Og så blev der hamret og pudset og malet, - Hurra!
7. Nu Andelshuset er fint i stand, Hurra!!
Her festes af folk fra der "ganske land" Hurra!
De hundred år har du nået så flot.
Vi håber, det altid må gå dig godt!
Og nu skal bestyrelsen takkes for festen! Hurra!

Vær velkommen til fest

Indvielsesfesten Sønderho Forsamlingshus den 23. november 1919

Melodi: Jeg vil værge mit land

1. Vær velkommen til fest her i dag hver en gæst,
og vær glad her i dag, nu vi hejser vort flag,
Vi fuldendt fik vort hus, jo trods modgangens brus,
vi vil feste og synge og more os ret.
2. Ja, vort hus det er godt, om just ikke så flot,
som nu tiderne går, vi det bedre nok får,
vi kan pynte det op, når vi samlet i trop
ikke sparer på kræfterne, så går det nok.
3. Ja, af kilderne små, kan der blive en å.
Huset her blev jo til af småkilder, det vil
også fremtidig stå, når der ret passes på,
da vil gælden bli' mindre år for år.
4. Gid da huset må stå i de kommende år,
og at ofte vi må i dens sal høre på
foredrag, sang og spil, og så ofte vi vil
svinge hustru og børn i en dans, det må til.
5. Før jeg slutter min sang, vil jeg gerne en gang
sige tak til enhver, som har virket især.
Ja, også et hurra de bygmestre skal ha',
og bestyrelsen leve - hurra, hurra!

Andelshusets 100 års dag

Mel. Sorte Rudolf

1. I dag vil vi synge en vise, som vugger i valsen så blidt.
Vort Andelshus vil vi prise det kan ikke gøres for tit
Et hus hvor alle kan mødes til tale, til alvor og fest,
Kan synge og danse og stødes præcis som vor by synes bedst
2. Om alle de år, som er gået, kan skrives en bog af format
Om skiftevis mismod og glæde, og timer med slid og "kalas"
I alle de år har diverse bestyrelser stået for skud,
Men huset fungerer jo stadig, fordi man så trofast holdt ud.
3. Så derfor vi gerne vil ønske, at Andelshuset vil stå,
Som stedet hvor godtfolk kan mødes, for tænk hvis vi aldrig ku' få
En aften med glad sønderhoning!-En juletræsfest for de små?
Et sted hvor problemer kan drøftes, så ufred vi undgår at få.
4. Mon glade gæster kan synge? Ja Det vil vi tro, at vi kan.
Mon mætte gæster kan gynge? Ja! Det vil vi tro, at vi kan.
Mon glade gæster kan danse? Jo! Det vil vi tro, at vi kan.
Mon trofaste gæster kan RÅBE: Hurra for vort hus Ja, vi kan.

DT

KARNEVALSSANGEN I SØNDERHO ANDELSSHUS 1940.

-x-

Mel.: Jeg vil synge om en helt.

Syng nu med paa vores Sang,
saa det runger med en Klang,
Stemning maa nu i vor Sal,
fortælle der er Karneval.

"Chr. Post" vor Formand tro
finde Rav han kan for to.
Og en Dans han dreje kan,
han er jo den rette Mand.

Frits og Søren spiller løs,
Frits, uha, han ser saa bøs.
Søren paa sin Node ser,
naa, jeg siger ikke mer.

Erik er den stille Mand,
han ej Tale holde kan.
Hans paa Penge passe maa,
saa at "Huset rundt kan gaa".

Jens og Karen møder op
med os her i sluttet Trop.
Karen glad os altid faar,
med en dejlig Kaffetaar.

"Villamanden" ogsaa kom,
ellers var der jo saa tom.
Sigrid, Jessie, med sin Mor,
"lille Gerda" ja jeg tror.

Albert vi jo ogsaa har,
nu han ryger stor Cigar.
Albert er jo populær,
Anne glad er, ej saa sær.

Jeppe Nielsen altid er
med til Fest som holdes her.
Og Tomine vi jo ser,
Sigvald, Sinne, ja det sker.

Jessen synge Solo vil,
Kirstine lytter spændt dertil.
Peter, Sara stille staar
mon vi nu den samme faar.

Pedersen, vor Mejerist,
Lassens det er ganske vist,
Anne Fischer, Lene - jo,
Engsteds møder ogsaa tro.

Hans og Maren hvor er I,
Otto kan sin Pibe li',
Og Jens Anton, Harry her
nu som "Vesterlandets Hær".

Ninna, Ninna Piger to,
over dem er ingen Ro.
"Trix" i aften danse vil,
Hugo ser saa stille til.

Fru Lorenzen ser saa mild,
Svend og Gerda danse vil.
Svend en Dans sin søster gi'r,
han gaar hjem, Godnat! kan si'r.

Poul og Didde drejer rundt,
Søren si'r det er saa sundt,
"Nora" danse vil med Knud,
han dog ej sig vover ud.

Lambert møder saa galant
med en'lille Elefant".
Mathias Thomser stirrer paa,
Hvem vil Præmie mon faa.

Hvis nu nogen vi har glemt,
er det ikke ment saa slemt.
Der er ikke Plads til mer',
selvom der er mange fler'.

A.E.

Ved

indvielsesfesten

for

Sønderho Forsamlingshus

den 23. november 1919.

Mel.: Jeg vil væрге mit land.

Vær velkommen til fest her i dag hver en gæst,
og vær glad her i dag, nu vi hejser vort flag.
Vi fuldendt fik vort hus, jo trods modgangens brus.
vi vil feste og synge og more os ret.

Ja, vort hus det er godt, om just ikke så flot,
som nu tiderne går, vi det bedre nok får,
vi kan pynte det op, når vi samlet i trop
ikke sparer på kræfterne, så går det nok.

Ja, af kilderne små, kan der blive en å.
Huset her blev jo til af småkilder, det vil
også fremtidig stå, når der ret passes på,
da vil gælden bli' mindre år for år.

Gid da huset må stå i de kommende år,
og at ofte vi må i dens sal høre på
foredrag, sang og spil, og så ofte vi vil
svinge hustru og børn i en dans, det må til.

Før jeg slutter min sang, vil jeg gerne en gang
sige tak til enhver, som har virket især.
Ja, ogsaa et hurra de bygmestre skal ha',
og bestyrelsen leve — hurra, hurra!

(N. S. A. E.)

28-11-69-

50 ARS JUBILÆUM.

Sønderho forsamlingshus fejrede i lørdags sit 50 års jubilæum ved en god og morsom fest med spisning og underholdning ved flere lokale kræfter, som alle forstod at anslå de rigtige strenge, som hører sig til ved en sådan sønderhofest.

Installatør Erik Thøgersen bød på bestyrelsens vegne velkommen til de 100 deltagere, der var kommet til stede, og så sang man en sang, som af afd. bagermester Niels Engsted var skrevet til foreningens første stiftelsesfest i 1919.

Fhv. rutebilchauffør Anton Egelund gav derefter en oversigt over husets historie og de begivenheder, der har præget det gennem årene. Egelund havde fundet frem til mange interessante episoder ved at gennemgå de gamle årgange af Fanø Ugeblad. Han bad forsamlingen om at lægge mærke til navnlig et bestemt årstal i sit causeri, der senere på aftenen ville blive benyttet i en lille konkurrence.

Efter dette historiske indslag sang entreprenør Frits Brinch nogle gamle lokale sange, fru Anna Weiss læste digte af Anton Berntsen og Hans Povlsen og fru Ada Thomsen og Jens Peter Jensen sang til guitar og nogle sange af et mere nutidigt tilsnit.

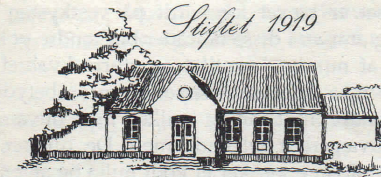
A. Egelunds »Hvornår var det nu, det var?«, der drejede sig om året 1949, var der ingen, der klarede det. Det var sikkert den da gældende rutebilreplan med kun to daglige ture, der fik deltagerne til at »gå i vandet«. De gættede alle krigsårene og årene umiddelbart derefter. Den udsatte præmie kunne altså ikke uddeles, og den blev så solgt på auktion.

Efter spisningen fulgte endnu et par gode indslag i underholdningen. Fru hovmester Pedersen sang nogle sange og varmemester Tork. Brinch, Ry, havde lavet et muntært, lokalt præget rimeri om Sønderho og sønderhoner fra de gamle dage i hans barndoms by.

Det skal siges helt klart, at det var den rigtige måde at arrangere underholdning på, når Sønderho forsamlingshus skulle fejre sin 50 års beståen. Alle de medvirkende høstede da også

Sønderho Forsamlingshus

Stiftet 1919

1919 stiftede man - Anton og Poul Jørgensen - Sønderho Forsamlingshus, så man på trods af den stærke afholdsbevægelse, som dengang prægede Sønderho, kunne få sig en kaffeepuns i fred og ro. Og så fik vi Andelshuset.

I den anledning indkaldte bestyrelsen til stiftelsesfest i forsamlingshuset lørdag den 19. november, og alle i Sønderho boende på 75 år eller mere blev indbudt til at deltage til halv pris!

Gamle og unge mødte op, og det blev en rigtig hjemmels fest. Vi startede med Sakkuk med alt tilbehør, og det var mesterligt tillavet under Edels ledelse. Vi fik sprængt oksekød og svinekam, fedtegrever og sirup, samt herlig byggrønsbudding. Dertil naturligvis varm øl - senere gik vi over til de obligatoriske kaffeepunse.

Vi startede naturligvis med at synge "Nu samles sønderhoner" og fik efterhånden sunget de fleste af vore egne viser, og det deltog alle i med liv og sjæl. Sigrud blev overtalt til at synge "En lille by jeg kender" for os, og Doris - i smuk Fanødragt - havde skrevet en lille vise, som hun sang for os med hjælp af Jørgen Bjørselevs akkompagnement. Med i det hele havde vi vore uundværlige spillemænd - Ole og Peter - som efter spisningen og kaffen spillede op til dans, og sikke nogle Sønderhoner og Fannikker, vi fik, de kan bare det. At Aksel så også spillede med satte yderligere stemningen i vejret.

Det blev en dejlig fest med Forsamlingshuset som en glimrende og hyggelig ramme, med en strålende stemning, som smittede alle.

Alt i alt en aften som glædede alle, og som bestyrelsen havde den største ære af. Vi ved godt, at det er et enormt arbejde, der går forud, og det skal I have hjertelig tak for. Sådan skal det gøres!

En af dem på over 75.

Så'n lidt fra de gammel daw -

Ved 50 års jubilæumsfesten I Sønderho Andelshus holdt varmemester Thorkild Brinch denne morsomme tale, som vi I anledning af Huset's 100 års jubilæum d. 23. november kundgør igen:

Ja, no vi er kommen til Sønderhugge,
vil a g`jan sej en par ugge,
her sigge jo ug o ska være en ordenlig fest,
så vi er glå ve o være mej som gæst.
Æ Andelshugs hår no standen I 50 or,
o de sigge jo et ug te, den sån forgor,
æ hugs bløvbøjt for manne ku vær sammen,
såvel æ bø'n, de ung som de gammel.
Da æ Andelshugs nu jeng gang sku være,
så o kom I æ ledels, måt jo være en ære,
derfor bløv æ bestyrels besat a den værdigste stand,
Ellen Petrea, Anders Iversen, a gammel slater o æ Villemand,
for en bestyrels sku da være I vo hugs,
lisåvel som I æ mejerik o æ brugs,
der hår sikkert osse sat manne gammel kål I dje tik,
det vor jo en ære og nov de ku lig.
Far I æ tik bløv der gjan holt en stiftelsesfest en gång om æ or,
da vor æ hele byg mej, osse dem ue fræ æ goer,
jen gjæk rundt o rovt, de sku kom o lore aten kl. 7
mæ gaffel o knyv o en svolten lyv, -
te sån fest bløv der gjan kjøvt en tyn katoffel o en grigs eller tov,
de vor me ville, at der vor rigtig, så der bløv løvn nov,
for æ da ater kãm æ alle bø'n til lapskovs,
de er I hver fald nov, a sjel ka hovs.
Herind er manner beslutninger bløvn tån
i æ generalforsamlinger, enten de så ku vær sån eller sån,
her hår æ kvinder ganden o køkset I damp o røg,
de har et ålti vat dt bar spøg,
de hår arbejdet sumti I flere døvn
uden o fo nov videre søvn.

I æ lille sal er der bløvn smug manne støk fanøsmørrebrø I de or,
ålt I mens æ kvinder soe o snakket om djer ronnevær o djer foer,
a satkuk er der bløvn spist flere tons,
for et o snak om hva her er bløvn drokken a pons.
Herind er osse bløvn spillet en masse komedie,
å æ sen sku laves om te bode køkken, donsk o smedie,
herte di håd en gugge mand I lille Søren Maler,
de var utrolig, hva han ku lav for en enkelt daler,
han lavet vinduer o dar, ja alt ku han gjør,
om det sku vær, ku han osse vær sufflør.
Nær a tænker o æ hvonstesåtner, tænker a osse o æ bager,
gu fri mæ, hva her er bløvn ædt a hans kager,
her bløv pjanket o grinet om æ atner,
nær der sån bløv fortol en ordeli jen a P. Slater,
o novn slåv I æ bugge, så de røst I æ gavl,
de vor Ingvard, Hejse o særlig Povl,
men o klok 12, nær vi gjek hjem, vor vo godt tesins,
for vi vist, der bløv sløt a lille Pejrs Jens.
Her bløv dånsset te lånt ud o æ nat,
mon et osse manne her hår funden djæ lille skat,
her bløv æ piger og æ kvunder svongen, så de sust I æ skjøt o kle,
manne fremme hår nok underet sig øvr, di sån ku bløv ve, -
men for de ret ka go, som vi ka lig,
gælder`et om o ha æ ret sønderhonisk musik,
vor spillemænd hor no spillet I manne or,
o novr beje, a tror, vi alle for.
Nævnes ska osse her en mand, der ålti var godt tepas,
de vor Pitter, nær han støj o spillet o si bas, -
a tror et, der er novr beje for vos, end o fo en par stu`en
rigtig gammel sønderhoning, Hans Thamsen, æ gammel buen.
Ja, vi har jo osse nov, der higge Fonden Gammel Sønderho,
der har en møl så flot, o som kan go.
Møj er bløvn gjør for o redde æ byg fræ brån,
for et o sej, di hor no begyndt o rye æ strånd,
så Sønderhugge ka da sat ta imo æ turister,

sjæl om flee a dem ha væt minister.
 Nu ve a godt, a er ve kom lidt uden for æ hugs,
 men nær a er hjem, tænker a osse o æ hav o dens brus
 o ål de kå'l, der mæ æ redningsbod hor ta`en dje tørn,
 mens æ kvinder bløv hjem o passet dje bø`en,
 manne sjøfolk er bløvn reddet herøvr o æ Gallerevl,
 o vor redningskå'l kom I land uden en tør trevl,
 men når sån en tuk var øvr, vor di godt tefeds,
 osse æ opsynsmand, her tænker a lie o Brues Jes.
 De jennest, de sån er gannen tebåg for, er desværre æ mejerik,
 men heldigvis er der oparberet en nyk industri,
 bår et vi hor fortit sydvestlig storm,
 ka vi go øvr o æ Kjeldsen o hin en masse worm.
 Nær a stor o tænker o di svunden or,
 så er der novr a mangler, det er vist P. Thøgersens motor,
 den ku lav en masse spetakkel, u-ha, o skræk,
 vi ku hørren manne kilometer væk,
 no hor vi lys I æ hele byg
 uden så møj som en jennest lyg.
 Æ jagtforening ska nævnes, den er et a di nyg,
 nu kommer a lie I tanker om Munck, Max, Aksel Bakkely,
 æ jægere ku næsten go øvr de hele uden o fo lov,
 bår æ losejere fæk en hår eller tow.
 A jagthistorier der gær en masse
 om ål de, de opløver ud I dje kasse,
 a hoer en gång, mon de nu osse ka pas,
 de vor P, Mortensen, der had væt ud I si kas,
 æ ænde kom I hunnevis långs æ klæg,
 men ålt for lav! O skyd ku han et kom te,
 så fund han ug a nov, der hjolp,
 han begyndt o slo dem mæ æ kolp.
 No mo a vist hold op mæ mi pjatten,
 for ellers gor æ hele aten,
 for a hoverda, vi ska ha en dåns, om vi ellers mo fo lov,
 o a tror, vi godt ka hold ud te henad tov.

Sønderho Forsamlingshus 100 års fødselsdag

